

संस्कृत
क्र.सं. ५२

पुराण
३८२७

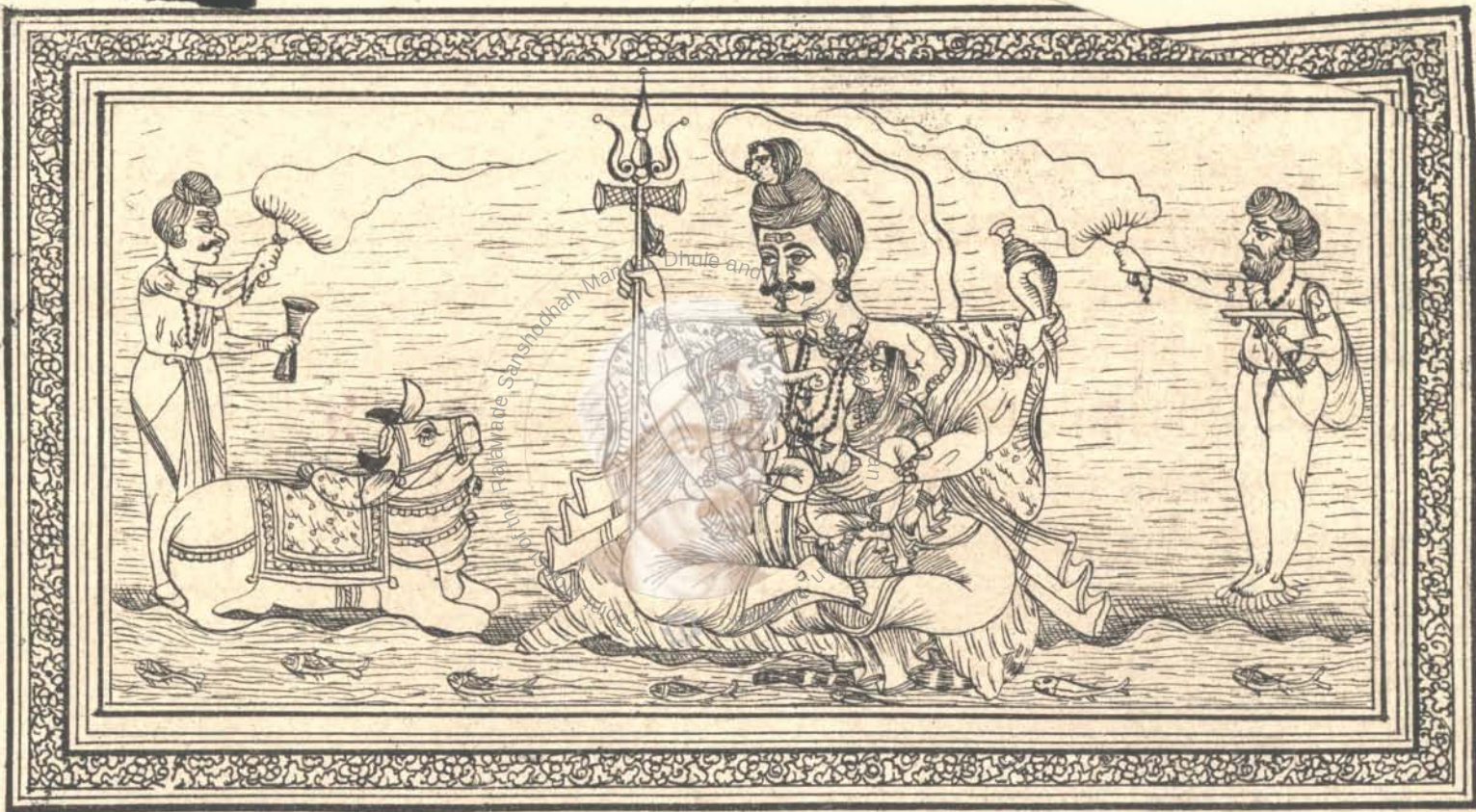
अष्टोत्तरखंड

२७० ड / ३७

॥ अथ ब्रह्मोत्तरखंडप्रांमः ॥ श्री ॥

(2)

(2A)

श्रीगणेशायनमः॥ ॥ श्रीमदार्यादुर्गायै नमः॥ ॥ श्रीभवानीशंकराभ्यां नमः॥ ॥ ज्यो-
तिर्मात्रस्वरूपाय निर्मलज्ञानचक्षुषे ॥ नमः शिवाय शान्ताय ब्रह्मणे लिंगमूर्तये ॥ १ ॥-
ऋषय ऊचुः ॥ आख्यातं भवता सूतविष्णोर्माहात्म्यमुत्तमं ॥ समस्ता घहरपुण्यं समा-
सेन श्रुतं च नः ॥ २ ॥ इदानीं श्रोतुमिच्छामो माहात्म्यं त्रिपुरद्विषः ॥ तद्भक्तानां च माहात्म्यम-
शेषा घहरं परं ॥ ३ ॥ तच्चं त्राणां च माहात्म्यं तथैव द्विजसत्तम ॥ तत्कथायाश्च तद्भक्तेः प्रभा-
वमनुवर्णय ॥ ४ ॥ सूत उवाच ॥ एतावदेव मर्त्यानां परं श्रेयः सनातनं ॥ यदीश्वर-
कथायां वैजाता भक्तिरहेतुकी ॥ ५ ॥ अतस्तद्भक्तिलेशस्य माहात्म्यं वर्णयते मया ॥ अपि-
कल्यायुषानालं वक्तुं विस्तरतः क्वचित् ॥ ६ ॥ सर्वेषामपि पुण्यानां सर्वेषां श्रेयसामपि ॥
सर्वेषामपि यज्ञानां जपयज्ञः परः स्मृतः ॥ ७ ॥ तत्रादौ जपयज्ञस्य फलं स्वस्त्ययनं महत् ॥
शैवं षडक्षरं दिव्यं मंत्रमाहुर्महर्षयः ॥ ८ ॥ देवानां परमो देवो यथा वै त्रिपुरांतकः ॥ मंत्राणां
परमो मंत्रस्तथा सोऽयं षडक्षरः ॥ ९ ॥ एष पंचाक्षरो मंत्रो जमूणां मुक्तिदायकः ॥ संसेव्यते सु-
निश्चेष्टैरशेषैः सिद्धिकांक्षिभिः ॥ अस्मै वाक्षरमाहात्म्यं नालं वक्तुं चतुर्मुखः ॥ श्रुतयो यत्र-
सिद्धांतंगताः परमनिर्वृताः ॥ सर्वज्ञः परिपूर्णश्च सच्चिदानंदलक्षणः ॥ स शिवो यत्र रमते

ब्र.सं.

१

(३)

शैवेपंचाक्षरेशुभे ॥१२॥ एतेन मंत्रराजेन सर्वोपनिषदात्मना ॥ लेभिरे मुनयः सर्वे परं ब्रह्म
निगमयं ॥१३॥ नमस्कारेण जीवत्वं शिवेत्र परमात्मनि ॥ यदत्यैक्यं गतो मंत्रः परब्रह्ममयो
ह्यसौ ॥१४॥ भवपाशानि बद्धानां देहिनां हितकाम्यया ॥ ॐ नमः शिवायेति मंत्रमाद्यं शि
वः स्वयं ॥१५॥ किंतस्य बहुभिर्मंत्रैः किं तथैः किंतपो ध्वरैः ॥ यस्यां नमः शिवायेति मंत्रो
हृदयगोचरः ॥१६॥ तावद्भूमंतिसंसारिदारुणो दुःखसंकुले ॥ यावन्मोक्षारयंती मंमंत्रं
देहभृतः सकृत् ॥१७॥ मंत्राधिराजराजो यस्य सर्ववैदो त शैरवरः ॥ सर्वज्ञाननिधानं च सो
यं चैव षडक्षरः ॥१८॥ कैवल्यमार्गदीपो यमविद्यासिंधुवाडवः ॥ महापातकदावा-
ग्निः सोयं मंत्रः षडक्षरः ॥१९॥ स्त्रीभिः शूद्रैश्च संकीर्णधार्यते मुक्तिकांक्षिभिः ॥ ना-
स्य दीक्षान होमश्च न संस्कारो न तर्पणं ॥२०॥ न कालो नोपदेशश्च सर्वः शक्तिरयं मनुः
॥ महापातकविच्छित्यै शिव इत्यक्षरद्वयं ॥२१॥ अलं नमस्क्रियायुक्तो मुक्तये परिक-
ल्पते ॥ उपदिष्टः स दुरुणा जप्तः क्षेत्रे च पावने ॥२२॥ सद्यो यथेप्सितां सिद्धिं ददातीति
किमद्भुतं ॥ स दुरुंहि समाश्रित्य ग्राह्यो यं मंत्रनायकः ॥२३॥ पुण्यक्षेत्रेषु जप्तव्यः स
द्यः सिद्धिं प्रयच्छति ॥ गुरवो निर्मलाः शांताः साधवो मितभाषिणः ॥२४॥ कामक्रोध

अ.

१

(3A)

विनिर्मुक्ताः सदाचाराजितेन्द्रियाः ॥ एतैः कारुण्यतोदत्तोमंत्रः क्षिप्रं प्रसिध्यति
॥ २५ ॥ क्षेत्राणि जपयोग्यानि समासात्कथयाम्यहं ॥ प्रयागं पुष्करं रम्यं केदारं सेतुबं-
धनं ॥ २६ ॥ गोकर्णं नैमिषारण्यं सद्यः सिद्धिकरं नृणां ॥ अत्रानुवर्ण्यते सद्भिरिति हासः पु-
रातनः ॥ २७ ॥ असकृद्दासकृद्वापिश्रुपवतां मंगलप्रदः ॥ मथुरायां यदुश्रेष्ठो दाशार्ह इ-
ति विश्रुतः ॥ २८ ॥ बभूव राजा मुनिमान्महोत्साहो महाबलः ॥ शास्त्रज्ञो नयवाक्शूरो-
र्धैर्यवानमितद्युतिः ॥ २९ ॥ अप्रधृष्यः स गंगीरो संग्रामेष्वनिवर्तितः ॥ महारथो महेष्वासो
नानाशास्त्रार्थकोविदः ॥ ३० ॥ वदान्यो रूपसंपन्नो युवा लक्षणसंयुतः ॥ सकाशी राजत-
नयामुपये मे वराननां ॥ ३१ ॥ कान्तां कलावतीं नाम रूपशीलगुणान्वितां ॥ कृतोद्वाहः सरा-
जेंद्रः संप्राप्य निजमंदिरं ॥ ३२ ॥ रात्रौ तां शयनारूढां संगमाय तदा व्रथत् ॥ सा स्वभ-
र्वासमाहूता बहुशः प्रार्थिता सति ॥ ३३ ॥ न बबध मनस्तस्मिन् न चागच्छत दंतिकं ॥ संग-
माय यदा हूतानागतानि जवल्लभा ॥ ३४ ॥ बलादाहर्तुकामस्तामुदतिष्ठन्महीपतिः ॥
सामास्पृशमहाराजकारणज्ञां व्रते स्थितां ॥ ३५ ॥ धर्मो धर्मो विजानासि माकर्षीः साहसं
मयि ॥ क्वचित्प्रियेण मुक्तं यद्रोचते तु मनीषिणां ॥ ३६ ॥ दंपत्योः प्रीतियोगेन संगमः -

ब्र. रवं.
२

(५)

प्रीतिवर्द्धनः॥ प्रियं यदा मे जायेत तदा संगस्तु ते मयि॥ का प्रीतिः किं स्मरवं पुंसां बलाद्भो
गेन योषितां॥ अप्रीतां रोगिणीं नारीमंतर्वत्नीं धृतव्रतां॥ ३८॥ रजस्वलामकामांचन
कामेत बलात्पुमान्॥ प्रीणनं लालनं पोषणं रजनं मार्दवं दयां॥ ३९॥ कृत्वा वधूमुपगमेद्यु
वतीं प्रेमवान्यतिः॥ युवतौ कुसुमे चैव विधेयं स्मरवमिच्छता॥ ४०॥ इत्युक्तोऽपि तया
साध्व्या सराजा स्मरविह्वलः॥ बलादाकृष्यता हस्ते परिरेभेरिरं सया॥ ४१॥ तां स्पृ
ष्टमात्रां सहसा तप्तायः पिंडसन्निभां॥ निर्दहंतीमिवात्मानं तस्या जभयविह्वलः॥
४२॥ राजोवाच अहो सुमहदाश्चर्यमिदं दृष्टं तव प्रिये॥ कथमग्निममं जातं वपुः
पल्लवकोमलं॥ ४३॥ इत्थं स विस्मितो राजा भीतासाराजवल्लभा॥ प्रत्युवाच विह-
स्येनं विनयेन शचिस्मिता॥ ४४॥ राजपुवाच राजन्मम पुरा बाल्ये दुर्वासा मुनि
पुंगवः॥ शैवीं पंचाक्षरीं विद्यां कारुण्येनोपदिष्टवान्॥ ४५॥ तेन मंत्रानुभावेन ममांगं क
लुषोद्भूतं॥ स्पृष्टुं न शक्यते पुंभिः स पापैर्देववर्जितैः॥ ४६॥ त्वया राजप्रकृतिना
कुलटागणिकादयः॥ मदिरास्वादनिरतानिषेव्यं ते सदास्त्रियः॥ ४७॥ न स्नानं क्रि-
यते नित्यं न मंत्रो जाप्यते शचिः॥ नाराध्यते त्वयेशानः कथं मां स्पृष्टुमर्हसि॥ ४८॥ रा

अ.
१

२

(५१)

जोवाच तांसमारव्याहि ॥ श्रोणिशैवीपंचाक्षरींशुभां ॥ विद्याविध्वस्तपापोहंत-
यीष्ठाभिरतिप्रिये ॥ ४९ ॥ राज्ञ्युवाच नाहंतवोपदेशं वैकुर्याममगुरुर्मवान् ॥ उ-
पातिष्ठगुरुं राजन् गगर्गं मंत्रविदां वरं ॥ ५० ॥ सूत उवाच इति संभाष्यमाणो तौ
दंपती गगर्गसन्निधिं ॥ प्राप्य तच्चरणौ मूर्ध्नि ववदते कृतांजली ॥ ५१ ॥ अथ राजा गुरुं-
प्रीतमभिपूज्य पुनः पुनः ॥ समाचष्ट विनीतात्पारहस्यात्ममनोरथं ॥ ५२ ॥ राजो-
वाच कृतार्थमांकुरु गुरो सं प्राप्तं करुणाद्रधीः ॥ शैवीपंचाक्षरीं विद्यामुपदेष्टुं त्व-
मर्हसि ॥ ५३ ॥ अनाज्ञातं यदाज्ञातं यत्कृतं राजकर्मणा ॥ तत्पापं येन शब्देन तन्म-
वंदेहि मे गुरो ॥ ५४ ॥ एवमभ्यर्थितो राजा गगर्गो ब्राह्मणपुंगवः ॥ तौ निनाय महापु-
ण्यं कालिं द्यास्तदमुत्तमं ॥ ५५ ॥ तत्र पुण्यतरोर्मूले निषण्णो य गुरुस्वयं ॥ पुण्य-
तीर्थजले स्नातं राजानं समुपोषितं ॥ ५६ ॥ प्राञ्जुरवं चोपवेश्याथ नत्वा शिवपदां-
बुजं ॥ तन्मस्तके करं त्यस्य ददौ मंत्रं शिवात्मकं ॥ ५७ ॥ तन्मंत्रधारणादेव तन्मुनेर्ह-
स्तसंगमात् ॥ निर्ययुस्तस्य वपुषो वायसाः शतकोटयः ॥ ५८ ॥ ते दग्धपक्षाः कोशं-
तो निपतंतो महीतले ॥ मस्मीभूतास्ततः सर्वे दृश्यंते स्म सहस्रशः ॥ ५९ ॥ दृष्ट्वा तद्वा

ब्र. रवं.

३

(5)

यसकुलं दत्तमानं स विस्मितौ ॥ राजा च राजमहिषी तं गुरुं पर्यपृच्छतां ॥ ६० ॥ गुरु उवाच
राजन् भव सहस्रेषु भवता परिधावता ॥ संचितानि दुरंतानि संति पापान्यनेकशः ॥ ६१ ॥ ते
पुजन्त्य सहस्रेषु यानि पुण्यानि संतिते ॥ तेषामाधिक्यतः कापि जायते पुण्ययोनिषु ॥ ६२ ॥
तथा पापीयसीं योनिं क्वचित्पापेन गच्छति ॥ सामे पुण्यान्ययोश्चैव मानुषीं योनिमाप्तवान्
॥ ६३ ॥ शैवी पंचाक्षरी विद्यायदा ते हृदयंगता ॥ अधानां कोटयस्त्वत्तः काकरूपेण निर्ग-
ताः ॥ ६४ ॥ कोटयो ब्रह्म हत्यानामगम्यागम्य कोटयः ॥ भवकोटि सहस्रेषु येन्ये पातकरा
शयः ॥ ६५ ॥ क्षणाद्ब्रह्म भवं त्येव शैवे पंचाक्षरे धृते ॥ असंस्तवा घराजेन्द्र दग्धाः पातक-
कोटयः ॥ ६६ ॥ अनया सह पूतात्मा विहर स्वयथा स्मरवं ॥ इत्याभाष्य मुनि श्रेष्ठस्तं त्रमुप-
दिश्य च ॥ ६७ ॥ ताभ्यां विस्मितचित्ताभ्यां सहितः स्वगृहं ययौ ॥ गुरुवर्यमनुज्ञाप्य मुदितौ
तौ च दंपती ॥ ६८ ॥ ततः स्वभवनं प्राप्य रेजतु रमहाद्युती ॥ राजा हृष्टः समाश्लिष्य पत्नी चंद-
नशीतलां ॥ ६९ ॥ संतोषं परमं लेभे निस्वः प्राप्य यथा धनं ॥ अशेष वेदोपनिषत्पुराणशास्त्रावतं
सोयमघांतकारी ॥ पंचाक्षरस्यैव महाप्रभावो मया समासात्कथितो वरिष्ठः ॥ ७० ॥ इति श्रीसं-
दपुराणे ब्रह्मोत्तरखंडे पंचाक्षरवर्णनं नाम प्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥ सूत उवाच अथान्यदपि-

अ.

१

३

(5A)

वक्ष्यामि माहात्म्यं त्रिपुरद्विषः ॥ श्रुतमात्रेण येनाशु छिद्यन्ते सर्वसंशयाः ॥ १ ॥ अतः परत-
रनास्ति किञ्चित्पापविशोधनं ॥ सर्वानन्दकरं श्रीमत्सर्वकामार्थसाधनं ॥ २ ॥ दीर्घायुर्वि-
जयारोग्यभुक्तिमुक्तिफलप्रदं ॥ यदनन्येन भावेन महेशाराधनं परं ॥ ३ ॥ आर्द्राणामपि
शुष्काणामल्पानां महतामपि ॥ एतदेवाविनिर्दिष्टं प्रायश्चित्तमथोत्तमं ॥ सर्वकालेऽप्यभे-
द्यानामधानां भयकारणं ॥ महामुनिर्विनिर्दिष्टैः प्रायश्चित्तैरथोत्तमैः ॥ ५ ॥ इदमेव परं-
श्रेयः सर्वशास्त्रविनिश्चितं ॥ यद्भक्त्या परमेशस्य पूजनं परमोदयं ॥ ६ ॥ जानता जान-
तावापियेन केनापि हेतुना ॥ यात्किञ्चिदपि देवाय कृतं कर्म विमुक्तिदं ॥ ७ ॥ माघे कृष्ण-
चतुर्दश्यामुपवासीति दुर्लभः ॥ तत्रापि दुर्लभं मन्येरात्रौ जागरणं नृणां ॥ ८ ॥ अतीव दु-
र्लभं मन्ये शिवलिंगस्य दर्शनं ॥ सद्दुर्लभतरं मन्ये पूजनं परमेशितुः ॥ ९ ॥ भवकोटिश-
तोत्पन्नपुण्यराशिर्विपाकतः ॥ लभ्यते वा पुनस्तत्र बिल्वपत्रार्चनं विभोः ॥ १० ॥ वर्षा-
णामयुतं येन स्नातं गंगासरिज्जले ॥ सहस्रद्वितीयेनैव तत्फलं लभते नरः ॥ ११ ॥ -
यानियानितुपुण्यानि लीनानीह युगे युगे ॥ माघे सितचतुर्दश्यां तानितिष्ठन्ति हस्त-
शः ॥ १२ ॥ एतामेव प्रशंसन्ति लोके ब्रह्मादयः सुराः ॥ मुनयश्च वसिष्ठाद्यामाघेऽसि

ब्र.खं.
४

(६)

तच्चतुर्दशीं ॥ १३ ॥ अत्रोपवासः केनापि कृतः क्रतुशताधिकः ॥ रात्रौ जागरणं पुण्यं
कल्पकोटितपोधिकं ॥ १४ ॥ एकेन बिल्वपत्रेण शिवलिंगार्चनं कृतं ॥ त्रैलोक्यस्य तु
पुण्यस्य को वा सा दृश्यमिच्छति ॥ १५ ॥ अत्रानुवर्ण्यते गाथा पुण्यापरमशोभना ॥ गो-
पनीयापिकारुण्या द्यौतमेन प्रकाशिता ॥ १६ ॥ इक्ष्वाकुवंशजः श्रीमानास्ते परमधा-
र्मिकः ॥ आसीन्मित्रसहो नाम श्रेष्ठः सर्वधनुर्मतां ॥ १७ ॥ सराजा सकलास्त्रज्ञः शास्त्र-
ज्ञः श्रुतिपारगः ॥ वीरोत्यंतबलोत्साहो नित्योद्योगी दयानिधिः ॥ १८ ॥ पुण्यानामिव
संघातस्तेजसा मिव पंजरः ॥ आश्चर्याणामिव क्षेत्रं यस्य मूर्तिर्विराजते ॥ १९ ॥ हृद-
यंदययाक्रांतं श्रियाक्रांतं च तद्वपुः ॥ चरणौ यस्य सामं तच्चूडामणिमरीचिभिः ॥ २० ॥
॥ एकदामृगया केलिलोलुपः समहीपतिः ॥ विवेश महरंधीरं बलेन महता वृतः ॥
२१ ॥ तत्र विव्याध विशिखैः शार्दूलानृगयानुमृगान् ॥ गुरुन्व राहान्महिषान्मृगेंद्रा-
नपि मूरिशः ॥ २२ ॥ सरथीमृगया सक्तो गहनदंशितश्चरन् ॥ कमपि ज्वलनाकारं-
निजघान निशाचरं ॥ २३ ॥ तस्यानुजः शूचाविष्टो दृष्ट्वा दूरे तिरोहितः ॥ आतरं निहतं
दृष्ट्वा चिंतयामास चेतसा ॥ २४ ॥ नन्वेष राजा दुर्दुर्षो देवानां रक्षसामपि ॥ छेदयेन्नैव प्रजे

अ.
२

४

(6A)

तद्योममशत्रुर्नचान्यथा ॥ २५ ॥ इतिव्यवसितः पापोराक्षसोमनुजाकृतिः ॥ आससा
दनृपश्रेष्ठमुत्पातइवमूर्तिमान् ॥ २६ ॥ तंविनम्राकृतिं दृष्ट्वाभृत्यतां कर्तुमागतं ॥ चक्रे
महानसाध्यक्षमज्ञानात्समहीपतिः ॥ २७ ॥ अथतस्मिन्वनेराजा किंचित्कालं विहृत्य
सः ॥ निवृत्तो मृगयां हित्वा स्वपुरीं पुनराययौ ॥ २८ ॥ तस्यराजेन्द्रमुरव्यस्य मदयंती-
तिनामतः ॥ दमयंती नलस्येव विदिता वल्लभासती ॥ २९ ॥ ततोस्मिन्समये राजानि
मंच्यमुनिपुंगवं ॥ वसिष्ठं गृहमा निन्ये संप्राप्ते पितृवासरे ॥ ३० ॥ रक्षसासूदरूपेण सं-
मिश्रितनरामिषं ॥ शाकामिषं पुरः क्षिप्तं दृष्ट्वा गुरुश्याब्रवीत् ॥ ३१ ॥ धिग्धिङ् नरा-
मिषं राजंस्त्वयैतत्प्रकारिणा ॥ खलेनोपहतं मेघं अतो रक्षोभविष्यसि ॥ ३२ ॥ रक्षः कृ-
तमविज्ञाय शस्त्रैवं स गुरुस्ततः ॥ पुनर्विमृश्य तं शापं चकार द्वादशाब्दिकं ॥ ३३ ॥ राजापि
कोपितः प्राह यदिदं मेन चेष्टितं ॥ न ज्ञातं च वृथा शतो गुरुं चैव शपाम्यहं ॥ ३४ ॥ इत्यपोज-
लिनादाय गुरुं शशुंसमुद्यतः ॥ पतित्वा पादयोस्तस्य मदयंती न्यवारयत् ॥ ३५ ॥ ततो नि-
वृत्तः शापात्तु तस्यावचनगौरवात् ॥ तत्पाजपादयोरंभः पादौ कल्मषतांगतौ ॥ ३६ ॥ क-
ल्मषांघ्रिरितिरव्यातस्ततः प्रभृतिपार्थिवः ॥ बभूव गुरुशापेन राक्षसो वनगोचरः ॥ ३७ ॥

ब्र-रवं

५

(७)

सविभ्रद्राक्षसंरूपं कालोत्तकश्चमोपमं ॥ चरवादविविधान्जंतून्मानुषादीन्बनेचरः ॥ ३८ ॥
सकदाचिदनेकापिरममाणौ किशोरकौ ॥ अपश्यदंतकाकारेनूवोदौ मुनिदंपती ॥ ३९ ॥
राक्षसोमानुषाहारः किशोरं मुनिनंदनं ॥ जग्धुं जग्राह शापार्तो व्याघ्रो मृगशिशं यथा ॥ ४० ॥
रक्षोगृहीतं भर्त्तारं दृष्ट्वा भीताय तत्प्रिया ॥ उवाच करुणं बाला क्रंदती भृशवेपिता ॥ ४१ ॥
भो भो मामाकृथाः पापं सूर्यवंशयशोधर ॥ मदयंती पतिस्त्वं हिराजेन्द्रो न तुराक्षसः ॥ ४२ ॥
नरवादममभर्त्तारं प्राणात्प्रियतमं प्रभो ॥ आर्त्तानां शरणार्त्तानां त्वमेव हियतो गतिः ॥ ४३ ॥
पापानामिव संघातैः किं मे दुष्टैर्जडास्तुभिः ॥ देहेन चातिभारेण विनाशमर्त्तमहात्मना ॥ ४४ ॥
मलीमसं न पापेन पांचभीतेन किं सख्यं ॥ बालो यं वेद विच्छांतस्तपस्वी बहुशास्त्रवित् ॥ ४५ ॥
अतोऽस्य प्राणदानेन जगद्रक्षा त्वया कृता ॥ कृपां कुरु महाराज बालायां ब्राह्मणस्त्रियां ॥ ४६ ॥
अनाथकृपणार्तेषु सघृणाः खलु साधवः ॥ इत्थमभ्यर्थितः सोऽपि पुरुषादः सनिर्घृणः ॥ ४७ ॥
चरवादशिरउत्कृत्य विप्रपुत्रं दुराशयः ॥ अथ साध्वीकृशादीनां विलप्य भृशदुःखिता ॥ ४८ ॥
आहत्य भर्त्तुरस्थीनि चित्तां चक्रे यथोल्बणां ॥ भर्त्तारमनुगच्छंती संविशंती हुताशनं ॥ ४९ ॥
राजानं राक्षसाकारं शा

अ-

२

५

(7A)

पास्त्रेणजघानतं॥रेरेपार्थिवपापात्मंस्त्वयामेभक्षितःपतिः॥५०॥अतःपतिव्रताया-
स्त्वंशापंभुंक्ष्वयथोल्बणं॥अद्यप्रभृतिनारीषुयदात्वमपिसंगतः॥५१॥तदामृतिस्तवेत्यु-
क्त्वाविवेशज्वलनंसती॥अनपत्यःसनिर्विण्णोराज्यभोगेषुपार्थिवः॥५२॥विसृज्यस-
कलांलक्ष्मींययौभूयोपिकाननं॥सूर्यवंशप्रतिष्ठित्येवसिद्धोमुनिसत्तमः॥५३॥तस्यामु-
त्यादयामासमदयंत्यांसूतोत्तमं॥विसृष्टराज्योराजापिविचरंत्सकलांमहीं॥५४॥आ-
यांतींपृष्ठतोपश्यत्पिशाचींघोररूपिणीं॥साहिमूर्त्तिमतीघोराब्रह्महत्यादुरत्यया॥-
५५॥यदासौशापविभ्रष्टोमुनिपुत्रमभक्षयत्॥तेनात्मकर्मणायांतींब्रह्महत्यांस्वपृष्ठ-
तः॥५६॥बुबुधेमुनिवर्याणामुपदेशेनभूपतिः॥तस्यानिर्वेदमन्विच्छन्नराजानिर्विण्ण-
मानसः॥५७॥नानाक्षेत्राणितीर्थानिचचारबहुवत्सरं॥यदासर्वेषुतीर्थेषुस्नात्वा-
पिचमुहुर्मुहुः॥५८॥ननिवृत्ताब्रह्महत्यामिथिलायांययौतदा॥बाह्योघानगतस्त-
स्याश्विंतयापरयार्दितः॥५९॥ददर्शमुनिमायांतंगौतमंविमलाशयं॥हुताशन-
मिवाशेषतपस्विजनसेवितं॥६०॥विवस्वंतमिवात्यंतंघनदोषातमोनुदं॥शशां-
कमिवनिःशंकमवदातगुणोदयं॥६१॥महेश्वरमिवश्रीमद्विजराजकलाधरं॥

ब्र. रवं.
६

(४)

शांतं शिष्यगणोपेतं तपसा मे कभाजनं ॥ ६३ ॥ उपसृत्य सराजेन्द्रः प्रणनाम मुहुर्मु-
हुः ॥ गौतमोऽपि मुनिश्चेश्वरो राजानं रविवंशजं ॥ ६३ ॥ अभिनंद्य मुनिः प्रीत्या सस्मितं
समभाषत ॥ गौतम उवाच कच्चित्ते कुशलं राजन् कच्चित्ते पदमव्ययं ॥ ६४
॥ कुशलिन्यः प्रजाः कच्चिदवरोधजनोऽपि वा ॥ किमर्थमिह संप्राप्तो विसृज्य सक-
लां श्रियं ॥ ६५ ॥ किंच ध्यायसि भो राजन् दीर्घमुष्णं च निःश्वसन् ॥ राजो वाच-
सर्वे कुशलिनो ब्रह्मन् वयं त्वदनुकंपया ॥ ६६ ॥ राज्ञा मुत्तमवंश्यानां ब्रह्मा यत्ता हि स-
पदः ॥ किंतु मां बाधते त्वेषां पिशाची योररूपिणी ॥ ६७ ॥ अलक्षिता सदपरैर्भर्त्सयं-
ती पदे पदे ॥ यन्मया शापदग्धेन कृतमहोदुरत्ययं ॥ ६८ ॥ न शान्तिर्जायते तस्य प्रायश्चि-
त्तसहस्रकैः ॥ इष्टाश्च विविधा यज्ञाः कोशसर्वस्वदक्षिणाः ॥ ६९ ॥ सरित्सरांसि रुना-
तानि यानि पूज्यानि भूतले ॥ निषेवितानि सर्वाणि क्षेत्राणि भ्रमता मया ॥ ७० ॥ ज-
प्तान्यरिव लभन्त्राणि ध्याताः सकलदेवताः ॥ मया व्रतानि चीर्णानि पर्णमूलफला-
शिना ॥ ७१ ॥ तानि सर्वाणि कुर्वन्ति स्वस्थं मानं कदाचन ॥ अद्य मे जन्म साफल्यं संप्रा-
प्तमिव लक्ष्यते ॥ ७२ ॥ यस्य संदर्शनादेव ममात्मानंदभागभूत् ॥ अन्विच्छंलमते क्वा

अ.
२

६

(8A)

पिवर्षपूर्गेर्मनोरथं ॥ ७३ ॥ इत्येवंजनवादोपिसंप्राप्तोमयिसत्यतां ॥ आजन्मसंचि-
तानांतुपुण्यानामुदयोदये ॥ ७४ ॥ यद्भवान्भवभीतानां त्रातानयनगोचरः ॥ क-
स्माद्देशादिहायातोभवान्भवभयापहः ॥ ७५ ॥ दूरभ्रमणविश्रांतंशंकेत्वामिह
चागतं ॥ दृष्ट्वाश्वर्यमिवात्यर्थमुदितोसिमुखश्रिया ॥ ७६ ॥ आनंदयसिमेचेतः
प्रेम्णासंभाषणादिव ॥ अथमेतवपादाञ्जशरणस्यकृतैनसः ॥ ७७ ॥ शान्तिकुरु
महाभागयेनाहंस्वरवमाप्नुयां ॥ इतितेनसमादिष्टोगौतमः करुणानिधिः ॥ -
७८ ॥ समादिदेशघोराणामघानांसाधुनिष्कृतिं ॥ गौतमउवाच साधु-
राजेंद्रधन्योसिमहाघेभ्योभयंत्यज ॥ ७९ ॥ शिवेत्रातरिभक्तानांक्वभयंशरणै-
षिणां ॥ शृणुराजन्महाभागक्षेत्रमन्यत्प्रतिष्ठितं ॥ ८० ॥ महापातकसंहारीगो-
कर्णारख्यंमनोरमं ॥ तत्रस्थितिर्नपापानांमहद्भ्योमहतामपि ॥ ८१ ॥ स्मृतोवा-
शेषपापघ्नोयत्रसंनिहितःशिवः ॥ यथाकैलासशिरवरेयथाचांबरमूर्धनि ॥
८२ ॥ निवासोनिश्चितःशंभोस्तथागोकर्णमंडले ॥ नाग्निनानशशांकेननतारा
ग्रहनायकैः ॥ ८३ ॥ तमोनिस्तीर्यतेसम्यग्यथासवितृदर्शनात् ॥ तथैवनेतरे-

ब्र.रव.

७

(१)

स्तीर्थेर्नचक्षेत्रैर्मनोरमैः॥८४॥सद्यःपापविशुद्धिःस्याद्यथागोकर्णदर्शनात्॥अपिपाप-
शतं कृत्वा ब्रह्महत्यादिमानवः॥८५॥सकृत्प्रविश्यगोकर्णेनविभेति त्वघातकचित्॥
तत्रसर्वेसहात्मानस्तपसाशांतिमागताः॥८६॥इंद्रोपेन्द्रविरिंच्याद्यैःसेव्यतेसिद्धिकां-
क्षिभिः॥तत्रैकेनदिनेनापियत्कृतं व्रतमुत्तमं॥८७॥तदन्यत्राब्दलक्षेणकृतंभवतित-
त्समं॥यत्रेन्द्रब्रह्मविष्णवादिदेवानांहितकाम्यया॥८८॥महाबलाभिधानेनदेवःसंनि-
हितःस्वयं॥घोरेणतपसालब्धरावणारच्येनरक्षसा॥८९॥तल्लिंगंस्थापयामासगोक-
र्णेगणनायकः॥इंद्रोब्रह्मासुकुंदश्चविश्वेदेवामरुद्गणाः॥९०॥आदित्यावसवोद-
स्यौशशांकश्चदिवाकरः॥एतैर्विमानगैःप्रायोदेवास्तेसहपार्षदैः॥९१॥पूर्वद्वारंनिषे-
वंतेदेवदेवस्यशूलिनः॥योन्योमृत्युःस्वयंसाक्षाच्चित्रगुप्तश्चपावकः॥९२॥पितृभिः
सह रुद्रैश्चदक्षिणद्वारमाश्रिताः॥वरुणःसरितांनाथोगंगादिसरितांगणैः॥९३॥-
आसेवतेमहादेवंपश्चिमद्वारमाश्रितः॥तथावायुःकुबेरश्चदेवेशीभद्रकर्णिका॥-
९४॥मातृभिश्चंडिकाद्याभिरुत्तरद्वारमाश्रिताः॥विश्वावस्तुश्चित्ररथश्चित्रसेनो-
महाबलः॥९५॥सहगंधर्ववर्गैश्चपूजयंतिमहाबलं॥रंभाघृताचीमेनान्चपूर्वचित्ति

अ-

२

७

(9A)

स्तिलोत्तमा ॥ ९६ ॥ नृत्यंति पुरतः शंभोरुर्वश्याद्याः सूरस्त्रियः ॥ वसिष्ठः कश्यपः क-
ण्वो विश्वामित्रो महातपाः ॥ ९७ ॥ जैमिनिश्च भरद्वाजो जाबालिः क्रतुरंगिराः ॥ एते व-
यंच राजेंद्र सर्वे ब्रह्मर्षयो मलाः ॥ ९८ ॥ देवं महाबलं भक्त्या समंतात्पर्युपास्महे ॥ म-
रीचिनासहात्रिश्च दक्षाद्याश्च मुनीश्वराः ॥ ९९ ॥ सनकाद्या महात्मान उपविष्टा उपा-
सते ॥ तथैव मुनयः साध्या अजिनां वरधारिणः ॥ १०० ॥ दंडिनो ब्रतमुंडाश्च स्नातका-
ब्रह्मचारिणः ॥ त्वगस्थिमात्रा वयवास्तपसा दग्धकिल्बिषाः ॥ १०१ ॥ सेवंते परयाभ-
क्त्या देवदेवं पिनाकिनं ॥ तथा देवाः सगंधर्वाः पितरः सिद्धचारणाः ॥ १०२ ॥ विद्या-
धराः किंपुरुषाः किंनरा गुह्यकाः खगाः ॥ नानाविशाच्चावेताला दैतेयाश्च महाब-
लाः ॥ १०३ ॥ नानाविभवसंपन्नानां भूषणवाहनाः ॥ विमानैः सूर्यसंकाशैरग्नि-
वर्णैः शशिप्रभैः ॥ १०४ ॥ विद्युत्पुंजनिभैरन्यैः समंतात्परिवारितं ॥ प्रस्तूवंति प्रणा-
यंति पठंति प्रणमंति च ॥ १०५ ॥ प्रनृत्यंति प्रहस्यंति गोकर्णेषु पृथिवीपते ॥ लभंते-
भीक्ष्णितान् कामान् रमंते च यथासुखं ॥ १०६ ॥ गोकर्णसदृशं क्षेत्रं नास्ति ब्रह्मांड-
गोलके ॥ तत्र धीरं तपस्तप्तमगस्त्येन महात्मना ॥ १०७ ॥ तथा सनत्कुमारेणाप्रियव्र-

ब्र.रं.
८

(१०)

तस्मैतैरपि ॥ अग्निना देववर्येण कंदर्पेण च पार्थिव ॥ १०८ ॥ तथा देव्या भद्रकाल्या
शिशुमारेण धीमता ॥ दुर्मुखेन फणींद्रेण मणिना गाह्वयेन च ॥ १०९ ॥ विभीषणेन
पुण्येन तपस्तप्तमहात्मना ॥ एते चान्ये च गीर्वाणाः सिद्धदानवमानवाः ॥ ११० ॥ गो-
कर्णे देवदेवेशं शिवमाराध्य भक्तितः ॥ स्वनामकानि लिंगानि स्थापयित्वा सहस्र-
शः ॥ १११ ॥ लेभिरे परमां सिद्धिं तथा तीर्थानि च किरे ॥ अत्र स्थानानि सर्वेषां देवानां
संति पार्थिव ॥ ११२ ॥ विष्णोश्च देवदेवस्य ब्रह्मणः परमेश्विनः ॥ कार्तिकेयस्य वी-
रस्य गजवत्कस्य चाघन ॥ ११३ ॥ धर्मस्य क्षेत्रपालस्य दुर्गायाश्च महामते ॥ गोक-
र्णेशिवलिंगानि विद्यंते कोटि कोटि शः ॥ ११४ ॥ असंख्यातानि तीर्थानि तिष्ठन्ति च
पदे पदे ॥ बहुनात्र किमुक्तेन गोकर्णस्थानि पार्थिव ॥ ११५ ॥ सर्वाण्यश्मानि लिंगा-
नि तीर्थान्यंभ्रांसि सर्वशः ॥ गोकर्णेशिवलिंगानां तीर्थानामपि भूरिशः ॥ ११६ ॥
गीयते महिमाराज नूपुराणेषु महर्षिभिः ॥ गोकर्णे कोटि तीर्थे च तीर्थानां मुख्यतां
गतं ॥ ११७ ॥ सर्वेषां शिवलिंगानां सार्वभौमो महाबलः ॥ कृते महाबलश्चेतस्त्रेता-
यामति लोहितः ॥ ११८ ॥ द्वापारे पीतवर्णश्च कलौ श्यामो भविष्यति ॥ आक्रांतं स

अ.
२

८

(10A)

सपातालं कुर्वन्पि महाबलः ॥११९॥ प्राप्ते कलियुगे घोरे मृदुतामुपयास्यति ॥ प-
श्चिमांबुधितीरस्थंगो कर्णक्षेत्रमुत्तमं ॥१२०॥ ब्रह्महत्यादिपापानि दहतीति किम-
दुतं ॥ ये चात्र ब्रह्महंतारो ये च भूतद्रुहः शठाः ॥१२१॥ ये सर्वगुणहीनाश्च परदाररता
श्च ये ॥ ये दुर्वृत्ता दुराचारा दुःशीलाः कृपणाश्च ये ॥१२२॥ लुब्धाः क्रूराः खलामू-
ढास्तेनाश्वे वा तिका मिनः ॥ ते सर्वे प्राप्य गो कर्णं स्नात्वा तीर्थजलेषु च ॥१२३॥-
देवं महाबलं दृष्ट्वा प्रयाताः शंकरं पदं ॥ तत्र पुण्यासूतिथिषु पुण्यक्षेपुण्यवास-
रे ॥१२४॥ ये च यंति महेशानं ते रुद्रास्युर्न संशयः ॥ यदा कदाचिद्गोकर्णयोवाको
वापि मानवः ॥१२५॥ प्रविश्य पूजयेद्दीपं सगच्छेद्ब्रह्मणः पदं ॥ रवीन्दुसौम्यवारे
षु यदा दर्शो भविष्यति ॥१२६॥ तदा जलनिधौ स्नानं दानं च पितृतर्पणं ॥ शिवपूजा
जपो होमो व्रतचर्या द्विजार्चनं ॥१२७॥ यत्किंचिद्वा कृतं कर्म तदनंतं फलप्रदं ॥
व्यतीपातादियोगेषु रविसंक्रमणेषु च ॥१२८॥ महाप्रदोषवेलासु शिवपूजावि-
मुक्तिदा ॥ अथैकांते प्रवक्ष्यामि तिथिं पार्थिवमुक्तिदां ॥१२९॥ यस्यां किल महा
व्याधौ लेभेशंभोः परंपदं ॥ माघमासे महापुण्याया सा कृष्णचतुर्दशी ॥१३०॥

मूळ प्रत पाहण्यासाठी संपर्क

इतिहासाचार्य वि.का. राजवाडे संशोधन मंडळ, धुळे
राजवाडे पथ, गल्ली नं. १, धुळे-४२४००१ (महाराष्ट्र)
दूरध्वनी क्रमांक (०२५६२) २३३८४८
Email ID : rajwademandaldhule@gmail.com